

WAS DAT VANDAAG?

door

ROBBE VAN RAEMDONCK

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAS DAT VANDAAG?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBBE VAN RAEMDONCK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

© **Toneelfonds J. Janssens bv**

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren)

LIEVEN (35-60 jaar): Voorzitter van de vereniging

SABINE (40-60 jaar): Bemiddelaar van de groep, wil vooral een goede voorstelling tonen

INGRID (35-50 jaar): heeft commentaar op alles en iedereen, kent haar tekst niet

HERMAN (35-60 jaar): Regisseur van het stuk, pietje precies, waant zich een filmregisseur

TONY (40-60 jaar): lolbroek, maar beklaagt zich de weinige tekst die hij heeft

TESSA (20-35 jaar): Verliefd op Matthias, beetje praatziek

MATTHIAS (20-35 jaar): Nieuweling van de bende, plankenkoorts, bang van Herman, kneusje

RON (20-60 jaar): Techniker, zit achteraan in zaal aan de muziek- en lichtinstallatie

RANI (20-35 jaar): Komt uit het publiek en vervangt Elien die te laat is, kan duidelijk niet acteren, over-act

ELIEN (20-35 jaar): Altijd en overal te laat, graag gezien behalve door Herman

NELE (20-60 jaar): zorgt voor het decor en de rekwisieten

In het stuk dat ze proberen te brengen spelen ze uiteraard elk een personage, dit als volgt:

Sabine: Anny (de bomma, moeder van Nancy en Guy, in rolstoel en dementerend)

Ingrid: Nancy (moeder van Nathalie en Emma, Frans accent, gebrekkig Nederlands, hautain)

Tony: Guy

Tessa: Nathalie

Matthias: 1^e rol: Raf

Matthias: 2^e rol: Politieagent

Rani: Emma in deel 1 (over-act heel fel)

Elien:Emma in deel 2 (tegenpool van Rani, speelt het personage als een del)

Het is in dit stuk de bedoeling dat we goed zien wanneer de acteurs het stuk proberen te spelen en wanneer ze uit hun rol vallen. Het contrast moet dan ook zeer groot zijn tussen zichzelf en hun personage.

In dit script is alles wat de acteurs in hun respectievelijke rollen zeggen (en dus niet als zichzelf) onderlijnd.

DECOR

Onafgewerkt decor! Nog een wand niet behangen, deurstijl niet afgewerkt, trap slechts half geschilderd enz... Een houten chalet in de Ardennen. Linksvoor deur naar badkamer en een duidelijk lege plek waar nog een kachel moet komen. Achteraan de voordeur met vierkant gat er in voor een raampje en daarnaast een kast voor de jassen. Boven de deur een hertenhoofd-jachttrofee. Rechtsachter trap naar de slaapkamers, rechtsvoor deur naar keuken. Links een zetel, rechts een tafel (met daarop enkele tijdschriften) met 2 stoelen en een schommelstoel. Aan muur enkele foto's of schilderijen uit de Ardennen. In de hoek een staande lamp. Alles min of meer jaren '80 stijl, hoewel dit zeker niet helemaal correct moet zijn!

Belangrijke extra info bij het regisseren/opvoeren van dit stuk:

“Was dat vandaag?” is een satire op het theater. Alles wat in het theater kan misgaan, gaat ook daadwerkelijk mis in deze doldwaze komedie. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan onvoldoende tekstkennis, een decor waarbij alles wat vast hoort te zitten los hangt, acteurs die steevast te laat komen, onvoldoende articuleren of te weinig volume hebben, een incompetente regisseur, liefdesperikelen op en naast de scène, enz... De titel “Was dat vandaag?” heeft een dubbele betekenis. Enerzijds gaat het erom dat de acteurs de zaal binnenkomen en zich van datum hebben vergist omtrent de première. Anderzijds is er ook een datumvergissing in het stuk dat ze proberen op te voeren. Toen ik dit stuk schreef heb ik dat gedaan voor vereniging “De zonnedaauw”, met de namen van de échte acteurs. Het is de bedoeling dat dit stuk herwerkt wordt naar de eigen vereniging om alles zo realistisch mogelijk te maken. Pas gerust (graag zelfs) de naam van de vereniging aan, pas de namen van de acteurs aan en de datum van de première. Maar ook alle andere zaken waarvan u denkt dat ze moeten aangepast worden. Hou rekening met de mogelijkheden van het decor, de techniek en van de zaal. Ik denk hierbij

ook aan het feit dat in dit script Herman de vader is van Tessa, wanneer u binnen de vereniging bv. een nonkel en een nicht hebt kan dit ook perfect zo aangepast worden. Voorzitter Lieven is in deze vereniging ook écht de voorzitter, Ron écht de techniker, Matthias en Rani écht nieuwelingen in de groep (waardoor het publiek deze acteurs nog niet kent). Probeer alles zo dicht mogelijk bij de realiteit te brengen van de vereniging die dit stuk speelt om zo tot het meest hilarische resultaat te komen. Veel plezier met “Was dat vandaag?”

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Voorzitter Lieven spreekt voor het podium de zaal toe met een voorwoord. Het doek blijft voorlopig gesloten.)

LIEVEN: Goede avond mensen, allemaal. Ik wil jullie van harte welkom heten hier in zaal “...” voor een nieuwe voorstelling van “Toneelkring”. We hebben weer hard gewerkt om een prachtig toneelstuk voor jullie op de planken te brengen en ik moet zeggen...

(Sabine en Ingrid komen de zaal binnen langs de voordeur.)

SABINE: Nee, Ingrid, dat is elk jaar hetzelfde. Als ge uw tekst niet kent, kunt ge u nooit inleven in uw...

INGRID: Ja, maar Sabine,...

(Ingrid en Sabine zien plots het volk zitten in de zaal.)

SABINE: Euh, goede avond. Lieven, wat gebeurt er hier?

LIEVEN: Hoe? Wat gebeurt er hier?

SABINE: Ja, wat doen al die mensen hier?

LIEVEN: Nee,nee, wat doen jullie hier? Moeten jullie niet achter het doek zijn?

INGRID: Lieven, kunt gij een beetje duidelijk zijn alstublieft?

LIEVEN: Ik? Of gij? Ik snap het gewoon niet, hoor.

SABINE: Wij komen repeteren, dat is alles.

LIEVEN: Nee, nee. Jullie spelen vanavond de eerste voorstelling van “Was dat vandaag?”.

SABINE: Vanavond? Lieven, wij hebben vanavond gewoon repetitie.

INGRID: Ja, die première is pas volgende week hoor! Wacht! *(Haalt een agenda uit haar handtas en laat de datum zien.)*

LIEVEN: Ja maar, wacht nu eens even. *(Hij haalt snel een affiche.)*

SABINE: Sorry hoor, mensen. Secondje.

LIEVEN: Hier, kijk. *(toont affiche)* ‘Zaterdag 14 maart’. *(premièredatum invullen)*

INGRID: Hier, kijk. *(toont agenda)* ‘Zaterdag 21 maart’. *(premièredatum + 1 week invullen)*

LIEVEN: Ja, en al die mensen hebben zich toevallig allemaal van datum vergist?

SABINE: Dat menen jullie niet, hé. Dit kunt ge niet menen, hé!

INGRID: Wat?

SABINE: Die première? Was dat vandaag? Zitten jullie hier allemaal te wachten op een voorstelling? Nee! Dat kunt ge niet menen. *(Stilte)*
Oh nee!

LIEVEN: Wat?

SABINE: Tony! Tony had dat nog zo gezegd. Hij zei een paar weken geleden op de repetitie dat wij allemaal volgens hem een week verkeerd waren. Oh nee. Daar gaat hij niet mee kunnen lachen!

LIEVEN: En ge zijt nooit op het idee gekomen om eens op de affiche te kijken?

(Herman en Tony komen de zaal binnen, langs de voordeur.)

TONY: En toch zou ik dat aanpassen Herman! Het is toch niet logisch dat... *(ziet de menigte)* Amai, wat is dat hier allemaal?

HERMAN: *(bekijkt publiek)* Waarom zitten jullie hier? Een bijeenkomst van de weightwatchers? Haha. Hey, Sabine. Dag Ingrid. Lieven, jij hier? Zeg, waarom zijn al die mensen hier? Dat is bij god meer volk dan dat er naar onze toneelvoorstellingen komt kijken.

LIEVEN: Euh, hier heb ik niks mee te maken! Los het zelf maar op!
(verdwijnt)

TONY: Zeg, wat is dat met Lieven?

SABINE: Ja, kijk, Herman, Tony. Het blijkt dat wij ons een weekje vergist hebben.

TONY: Pardon?

INGRID: Ja, die première, die... die is vandaag.

TONY: Aha! Ziet ge 't wel!

HERMAN: Was dat vandaag?

INGRID: Dat was vandaag.

HERMAN: Dat meent gij niet?

INGRID: *(tussen tanden door)* Oh nee, en ik ken mijn tekst nog niet.

TONY: Ik heb dat nog zo gezegd, hé! Ik wist het, hé! Waarom gelooft er hier nooit iemand mij?

SABINE: Ja, daar schieten we nu niet veel mee op.

TONY: Oh nee, als Tony eens gelijk heeft, dan schieten we er niet veel mee op! Dan is het plots niet belangrijk! Is dat nu zo moeilijk om te

zeggen “Tony, sorry, ge hadt gelijk”?

SABINE: Zeg, Kalimero! *(Stilte.)*

(Boze blik van Tony)

Ja, Tony, sorry, ge hadt gelijk!

(Stilte.)

INGRID: Ja, Tony, en nu?

TONY: Ja, Herman? En nu?

HERMAN: Ja, Lieven! En nu?

LIEVEN: *(antwoordt vanuit zaal of coulissen)* Ik ben hier niet meer mannen, trek jullie plan.

(Sabine en Ingrid kijken rond en uiteindelijk naar Tony. Die doet alsof hij dringend moet plassen en verdwijnt richting toiletten, daarna kijken ze richting Herman en schrapen hun keel.)

HERMAN: Ja, ge moet zo niet naar mij kijken!

SABINE: Ah nee, en waarom niet? Gij wilde toch zo graag de regisseur zijn? Wel, los het nu maar op!

HERMAN: Ja maar...

SABINE: Wel, het is goed. Ik zal het wel zelf doen. Mensen, ik zal dat hier eens uitleggen, hé.

HERMAN: Sabine!

SABINE: Meneer hier... dacht na “.....”, het stuk van vorig jaar dat hij wat beter was dan wij. Meneer heeft ons vorig jaar bij ELKE repetitie duidelijk laten voelen dat hij alles beter kan en beter weet. En daarom wilde hij eens regisseren! Ik kan jullie vertellen, het is nog nooit zo mis gegaan als dit jaar *(boeit zich meer en meer op)*. Dat stuk trekt op geen fluit, de regie op nog veel minder, het is een wonder dat het decor nog rechtstaat, datgene van decor dat er al is tenminste, want die kachel heb ik hier nog altijd niet gezien!

HERMAN: Dat is Nele haar schuld, hé! Zij ging voor de rekwisieten zorgen dit jaar!

SABINE: Die kachel staat al een maand bij haar thuis klaar. Ge moest ze alleen maar gaan ophalen!

HERMAN: Ik heb al gezegd...

SABINE: Daarbij, ik was nog niet klaar! De helft van de acteurs komt altijd te laat, laat staan dat meneer de regisseur zelf eens op tijd komt, teksten zijn niet gekend...

INGRID: Is dat op mij misschien?

SABINE: *(raast door)* De muziek moet nog gekozen worden, die spots zijn nog niet afgesteld EN DE PREMIÈRE... DIE IS BLIJKBAAR VANDAAG!

HERMAN: Sabine, wees nu eens kalm!

(Stilte. Ingrid reageert terug kalm.)

INGRID: Ze heeft wel gelijk hé, Herman. Wat gaan we nu doen?

TONY: Wat jullie gaan doen weet ik niet. Maar ik, ik ga naar huis!

HERMAN: Tony, wacht nu eens even!

TONY: Voor die drie zinnen die ik mag zeggen!

HERMAN: Maar wacht nu even... Tony! Tony, wacht! Gij hebt helemaal op 't einde van het stuk toch ook nog een beetje tekst! De belangrijkste tekst van allemaal!

(Tony en Herman gaan ruziënd af langs achter. Stilte. Sabine en Ingrid kijken gegeneerd in de zaal.)

INGRID: En nu?

SABINE: Ja, mensen, euh, sorry, maar ik vrees... allé ja, ik vrees dat ge voor niks gekomen zijt. *(tegen Ingrid)* Misschien moeten we die mensen in naam van "....." (naam van vereniging) iets te drinken aanbieden?

INGRID: Sabine, wacht eens even. Ik heb een beter idee. *(tegen de zaal)* Mogen wij misschien heel even... 5 minuutjes... we zijn direct terug. Ron, kunt gij het licht in de zaal terug aan doen? Sorry hoor!

(Ingrid en Sabine verdwijnen langs achter. Zaallicht gaat aan en er gebeurt enkele minuten helemaal niets.)

Scène 2

(Sabine komt op langs achter, gaat in het midden staan voor het podium.)

SABINE: Ja, goed. Euh... Ja, Ron, dat licht mag weer uit. Goede avond, dames en heren. Ja, zoals jullie al wel gemerkt hebben berust dat hier op één groot misverstand vanavond. Euh... ja. Dat is ons nu nog nooit overkomen, maar ik kan u wel zeggen dat het een beetje... is misgegaan door het feit dat Herman hier een kans wilde als leidinggevende...

HERMAN: *(komt op langs achter)* Pas op, hé!

SABINE: Ja, euh, soit, ik wil maar zeggen... wij dachten écht dat die voorstelling pas volgende week was en...

HERMAN: Ja, kom, goed, het is nu zo! Wat Sabine eigenlijk wil zeggen is dat het stuk nog een ietsiepietsie niet klaar is.

SABINE: Ha, een ietsiepietsie.

HERMAN: Sabine, mag ik ja?!

INGRID: *(komt op langs achter)* Nee, gij moogt niet! Het was mijn idee, dus ik zeg dat hier tegen de mensen. *(tegen publiek)* Kijk, we zijn niet klaar. Punt. Daar kunnen we nu ook echt niets meer aan veranderen. Maar “.....” zou “.....” niet zijn als we daar niet correct mee omgingen! Daarom hebben wij, enfin, heb ik besloten dat we jullie gewoon gaan trakteren op een repetitie. We gaan echt zo hard ons best doen dat ge daar niets van gaat merken. Oké, het stuk is nog niet helemaal klaar, maar...

HERMAN: *(neemt over)* Máár... is zo goed uitgewerkt dat ge daar niets van gaat merken! Ge gaat een toprepetitie zien. Echt waar! En als compensatie mogen jullie volgend jaar allemaal gratis...

SABINE: Ho, ho, ho! 't Is al goed, gij! Gratis!

INGRID: Ja, meneer de regisseur *(spottend)* met dat handdoekje rond uw nek. Ge zijt Robbe De Hert niet, hé. Gaat gij maar in uw souffleursbak zitten en zorg dat ge deze keer niet in slaap valt!

HERMAN: Speelt dan wat beter dan de laatste repetitie, dan moet ik niet in slaap vallen. *(wil naar coulissen gaan)*

INGRID: Hela! Wat gaat ge doen?

HERMAN: Mag ik mijn brochure nog gaan halen?

INGRID: Kent gij die nu nog niet van buiten?

HERMAN: Ja gij toch ook niet!

(Herman gaat af en botst op Tony die ondertussen is omgekleed.)

Tony! Pas toch op!

TONY: Ik ben er klaar voor! En ik ken mijn tekst wél!

INGRID: Dat is ook niet moeilijk met drie zinnen.

SABINE: Ingridje, kunt gij het doek misschien opendoen? Straks wil hij weer naar huis gaan...

INGRID: Ja.

SABINE: *(tegen de zaal)* Ja mensen, ge gaat zien, het decor is nog niet helemaal klaar.

HERMAN: *(roept vanuit coulissen)* Maar wel bijna!

(Doek gaat open. Tessa en Matthias kussend in de zetel. Schrikken, springen op en trekken kleren recht.)

TESSA: Wow, wat is dat hier allemaal?

SABINE: *(kruipt op het podium)* Tessa, schatteke! Liggen jullie hier al lang?

TESSA: Wat gebeurt er hier allemaal?

TONY: Ja, kom, niet nog eens! Sabine, doe verder met uw uitleg, ondertussen licht ik die twee tortelduifjes hier wel in.

SABINE: Ja, misschien best! Euh, dus... het stuk speelt zich af in de jaren '80 in een chalet in...

INGRID: Dat gaat ge nu toch niet allemaal vertellen, dat doet ge met een voorstelling toch ook niet? De mensen zullen dat wel zien!

TONY: Net zoals ze gaan zien dat gij uw tekst een week voor de voorstelling nog niet kent!

INGRID: Is dat hier nu bijna gedaan? Zie maar dat die twee plakijzers weten wat er hier gebeurt!

SABINE: Mannen! Rustig! Goed, oké, het decor is nog niet helemaal af. Ge ziet dat. Maar met een beetje fantasie... Hier moest nog behangen worden en hier moest nog een kachel komen te staan. En ja, die deurstijl is ook nog niet helemaal klaar... En het raampje zit nog niet in de voordeur, maar goed...

(ondertussen komt Herman terug)

ge ziet volgens mij wel dat het een houten chalet moet voorstellen in de Ardennen, toch?

INGRID: Ja, dat moet niet noodzakelijk in de Ardennen zijn, dat kan bijvoorbeeld ook...

HERMAN: Nee! Dat kan niet "bijvoorbeeld ook"! Er wordt duidelijk in het stuk gezegd dat jullie in Poupehan zijn! En dat ligt bij mijn weten nog altijd in de Ardennen!

TONY: Allé, Ingridje, dat gij dat niet weet! Ik dacht dat gij alles af wist van poepen.

(Tony lacht met zijn eigen mop, Ingrid komt dichterbij en Tony stopt met lachen en vult aan)

...han!

INGRID: Wilt gij uw lelijke smoel wel eens dichthouden of...

TONY: Of wat?

HERMAN: Mannen! Stop nu toch eens met dat geruzie! Ik wil beginnen.
(wil weer afgaan langs coulissen.)

SABINE: Euh... Herman... *(wijst opnieuw naar zijn plaats in de souffleursbak)*

HERMAN: Mag ik misschien nog iets halen om jullie fouten op te schrijven?

INGRID: Welke fouten?

HERMAN: Breek mijn mond niet open, hé! *(af)*

INGRID: Zo'n groot breekijzer hebben we hier niet vrees ik!

TESSA: Mag ik heel even? *(tegen de zaal)* Dat is nu wel mega gênant, maar onze pa weet nog niet dat wij een... euh... allé ja, dat wij iets hebben samen. En ja, hij heeft het zo niet op Matthias. Dus allé ja, ik zou het fijn vinden als er niemand dat straks na de repetitie, allé ja, na de voorstelling zegt. ... *(noemt een naam van iemand in het publiek)*, gij ook niet hé! Ja, maar ik ken u! Dat van die wodka redbull ging je ook niet zeggen! Ik heb daar vier weken huisarrest voor gehad!

MATTHIAS: Zeg, maar, als ik dat hier goed begrijp, dan gaan we wel repeteren?

SABINE: Ja, we doen gewoon zoals anders!

MATTHIAS: Ja, maar hier zit wel 500 man hé!

INGRID: Haha, nu niet overdrijven!

SABINE: Matthias, wat is er?

TONY: *(spottend)* Toch geen plankenkoorts zeker?

MATTHIAS: Ik weet het niet, ik heb 't wel warm. Hebt ge hier een thermometer?

TONY: Plankenkoorts! Dat betekent dat ge zenuwachtig bent omdat de zaal hier vol mensen zit.

MATTHIAS: Goh, bwa...

SABINE: Allé, Matthias, dat had volgende week toch niet anders geweest?

MATTHIAS: Ik heb daar eigenlijk nooit zo bij stilgestaan. Maar nu ik dat hier zo zie...

(Herman komt weer op.)

INGRID: Ah! Kunnen we eindelijk beginnen?

HERMAN: Rustig, eerst nog even iets pakken om te drinken!

INGRID: Breng voor mij nog eens een wijntje mee!

HERMAN: Gij zuipt al genoeg gij!

INGRID: *(tegen Sabine)* Dat is nu toch niet meer te doen hé! Ik zal blij zijn

als dat hier achter de rug is, hoor!

SABINE: Nog even, Ingridje! Nog even!

TONY: Het zal inderdaad goed zijn dat het gedaan is, voor iedereen. Met al dat geruzie van de laatste weken.

INGRID: Hier, onze stoker zal ook eens iets zeggen.

MATTHIAS: Schatje...

TESSA: Ssst! Mijn pa is daar!

MATTHIAS: Ja, maar, ik zie dat hier niet zitten. Die zijn allemaal naar mij aan het kijken!

TESSA: Nu niet flauw doen hé, Rambo! Denkt maar aan wat nog moet komen!

MATTHIAS: Hoe? Wat?

TESSA: Uw laatste scène... Haha.

MATTHIAS: Oh nee! En hier zit 1000 man!

HERMAN: *(komt terug met een pint.)* Oké, ik ben er!

SABINE: Ik dacht dat alcohol verboden was tijdens de repetities?

HERMAN: Voor jullie wel! Voor mij niet. Daarbij het is geen repetitie, maar een voorstelling. *(tegen iemand in publiek)* Dat is waar hé, meneer. Ja. Goed. Kunnen we?

INGRID: Ja, zeg, bijna! Ik moet mij nog gaan omkleden!

HERMAN: Meent gij dat nu?

SABINE: Ja, wij toch ook!

HERMAN: Hop, komaan, hoe is dat nu mogelijk? Ge krijgt 2 minuten! Links, rechts, links, rechts. Dat is hier ook altijd hetzelfde!

INGRID: Jongens toch, slavendrijver!

(Iedereen af, behalve Tessa)

TESSA: Hey, dat is wel mijne pa hé! *(tegen Herman)* Slavendrijver. *(af)*

HERMAN: *(wil in de souffleurbak kruipen.)* Goh, dat gaat niet hé! *(tegen iemand in het publiek)* Meneer, meneer, kom eens even. Kunt gij mijn pint eens vasthouden? *(kruipt op allerlei onmogelijke manieren in souffleurbak, uiteindelijk met hoofd eerst en roept terwijl hij ondersteboven hangt)* Niet van drinken, hé! *(Wanneer hij goed en wel zit, zien we nog een handje om zijn pint weer aan te nemen)* Ja! Geef maar. Dank u! *(stilte)* Dju hé, ik kan dat hier nergens zetten. Meneer! Meneer! Kunt gij nu nog eens even terugkomen. Met al die rommel hier! Hou nog eens even vast alstublieft! *(geeft zijn pint weer aan de toeschouwer, gooit daarna allerlei overbodige rommel uit de*

souffleursbak. Dit begint met eenvoudige zaken, maar daarna de meest bizarre) Ja, geef maar! 'k Heb plaats! *(neemt pint aan. Stilte)* Dju toch, mijn brochure! Meneer! Meneer! Licht mijn brochure daar nu nog ergens? Ja, dank u! Hé, hé! We zitten.

(we horen een gsm, Herman komt half uit souffleursbak)

Ah, ja, dat wil ik nu toch nog even zeggen! Daar heb ik een hekel aan! Bij elke toneelvoorstelling wordt tegenwoordig gevraagd om gsm's uit te schakelen! En toch... ah, ja, toch slaagt er elke keer wel de één of andere pipo in om dat compleet te negeren! Ik snap dat dus niet! Goed, even voor de duidelijkheid, iedereen verstaat hier Nederlands? Ok, dan zou ik toch willen vragen om allemaal even te controleren of uw gsm op stil staat! Niet een beetje, niet op trillen, maar stil! Ja, doe maar. Ik wacht wel even. Mevrouw, ge moet niet wachten tot hij vanzelf op stil springt! Ge moet wel degelijk even kijken!

(gsm rinkelt weer)

Ja, hoe kan dat nu? Euh, oh, sorry, dat is de mijne! Haha, ik... euh... *(kruipt uit souffleursbak en haalt gsm uit zijn jas die naast het podium ligt, kijkt wie er belt)* Oei, die moet ik toch heel even opnemen. *(kijkt in de zaal, doet alsof hij beschuldigende blikken ziet)* Ik... euh... ik zal hem afzetten! *(Hij kruipt opnieuw op zijn plek.)* Is iedereen klaar daar vanachter?

(We horen vanuit coulissen bevestigende antwoorden, behalve van Ingrid.)

INGRID: Nee, secondje! Bijna.

HERMAN: Gij zijt nogal een slak, hoor!

INGRID: *(op)* Hela, hela! Ik was ooit nog vijfde op de Ten Miles in Antwerpen!

HERMAN: *(tegen publiek)* Ja, omdat ze nog aan 't lopen was van de editie van het jaar ervoor! *(tegen Ingrid)* Daarbij, hoe kan dat omkleden zo lang duren?

INGRID: Ja, maar, ik ben klaar, 't is Sabine die ik nog aan 't helpen ben!

(Sabine komt half aangekleed en geschminkt op. Ze ondergaat duidelijk een metamorfose.)

SABINE: Gij weet niet wat ge allemaal van mij vraagt zeker?

HERMAN: Ja, ja, 't is al goed. Gij moet toch nog niet direct op! Doet gij verder, wij beginnen al. *(tegen de zaal)* Mensen, geniet ervan! Ge gaat lachen! Er zitten een paar goeie... *(geniet duidelijk zelf, herpakt zich)* Ja, Ron! Muziek!

RON: Ja, haha, da's een goeie! Welke muziek?

HERMAN: Hoe? Welke muziek?

RON: Ja, jij zegt al drie weken dat ge mij de muziek nog gaat bezorgen!

HERMAN: Ge gaat hier nu toch niet moeilijk doen voor een volle zaal hé?
Zet maar iets op!

RON: Oké! *(zucht en zet plots compleet foute muziek op)*

HERMAN: *(werpt hem een beschuldigende blik toe.)* En... actie! *(telkens hij actie roept klapt hij met een filmklapper, Tony hoort hem duidelijk niet, hij roept harder)* Actie?! *(doet teken naar Ron de muziek af te zetten)* Zeg, Tony, waar zit ge?

TONY: *(op)* Ja maar, moet het doek niet dicht zijn? Ik dacht dat ik...

HERMAN: Ge moet niet denken. Als ge muziek hoort, komt ge op!

TONY: Ja, maar Herman, jij had toch gezegd dat ik aan tafel moest zitten op het moment...

HERMAN: Euh... ja... nee... ja... ik heb dat veranderd!

TONY: Als jij alles aan dat tempo blijft veranderen, hebben we volgende week een nieuw stuk. *(tegen publiek)* Dan kunt ge nog eens komen kijken!

HERMAN: Wilt ge nu alstublieft stoppen met tegenwerken en gewoon binnenkomen!

TONY: Ja, ja. Zagevent! *(af)*

RON: Terug muziek?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

